

Alemanya els *länder* tenen limitada per llei la solidaritat obligada amb l'estat federal al 4% del PIB. És a dir, que l'espoli fiscal no pot ultrapassar mai aquest topall. A l'estat espanyol no hi ha límit a la solidaritat i, de fet, cada any augmenta la contribució d'uns territoris al sosteniment i creixement d'uns altres, encara que això vagi en detriment del seu desenvolupament econòmic i social. Fins al punt que aquests darrers deu anys, Catalunya ha duplicat el dèficit fiscal, que s'ha situat en el 10,2% del seu PIB, 2.622 euros per habitant el 2005, segons un estudi elaborat per la Fundació Josep Iria, d'ERC.

Més pèrdua de poder adquisitiu.

L'informe, que estableix la balança fiscal de totes les comunitats autònomes entre el 1995 i el 2005, rebla una mica més el clau pel que fa a la relació d'espoli permanent de Catalunya, que ha arribat al punt culminant sota mandat del PSOE. Si comparem magnituds del 2005, l'estat no va retornar aproximadament a Catalunya cinc vegades tot el que es va produir al Bages l'any 2005, 30 vegades el que es va produir a la Segarra o tot el que es va produir al Baix Llobregat, segons que es va explicar a la presentació del treball a Barcelona.

Ara bé, el dèficit fiscal crònic no implica tan sols que Catalunya no disposi dels diners que hauria de menester per assegurar el seu progrés i benestar en tots els àmbits, sinó que el poder adquisitiu dels catalans també se'n ressent. En aquest sentit, l'informe denuncia que al final del procés redistributiu dels impostos, algunes comunitats amb un superàvit fiscal alt acaben tenint un nivell de renda per habitant -i, per tant, de benestar- superior al d'algunes comunitats amb un dèficit fiscal molt accentuat, com és el cas de Catalunya. Així com el Principat és el quart territori després de Madrid, el País Basc i Navarra en PIB per habitant, passa al novè lloc si es considera la renda per càpita en poder de compra.

L'espoli silenciós a les illes. Pel que fa a les illes Balears, la situació d'espoli va més enllà encara que a

El ministre Pedro Solbes va quadrar uns pressupostos de l'estat per al 2008 que no satisfan ni de bon tros les necessitats d'inversió de Catalunya, que té un dèficit fiscal del 10,2% del seu PIB.

Més espoliats i amb menys poder adquisitiu

Zapatero va a les urnes amb la promesa de publicar les balances fiscals, un requisit que tant ERC com CiU reclamen per a hipotètics pactes a Madrid. La Fundació Josep Iria, d'ERC, constata en un informe que l'espoli fiscal també ha reduït dràsticament el poder adquisitiu dels catalans.

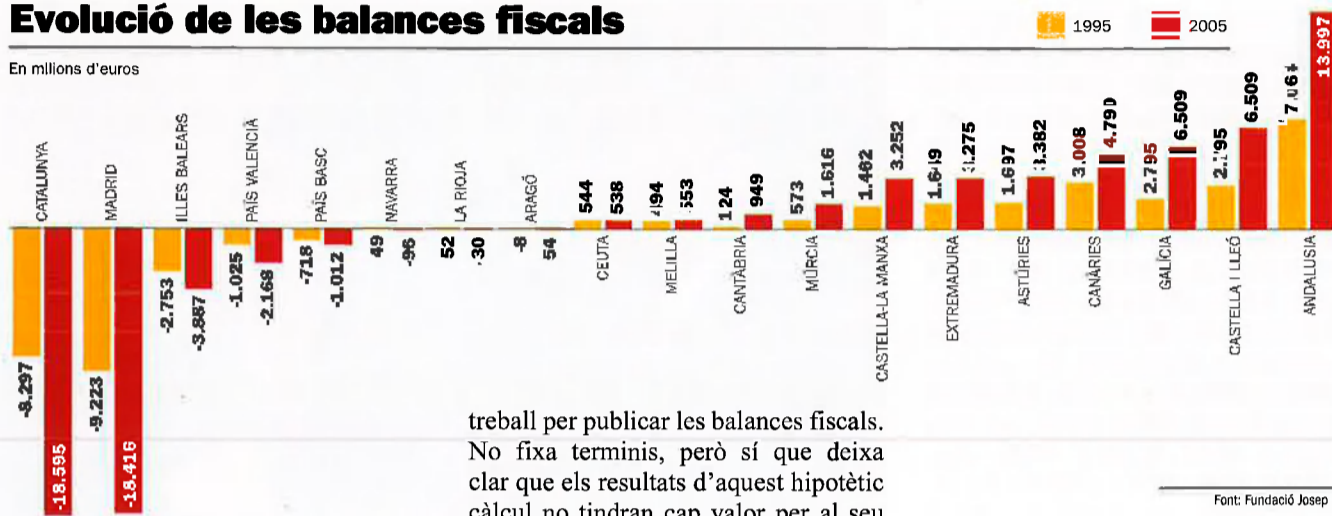
Catalunya. Les Balears van registrar un dèficit del 13% de mitjana entre el 1995 i el 2005. Aquest darrer any el dèficit ha arribat al punt més alt: un 16,9% del PIB balear es queda a la caixa de l'estat i no retorna en forma d'inversions.

Al País Valencià, el dèficit se situa aproximadament en un 2% del PIB cada any. Val a dir, però, que alguns altres territoris amb un nivell de riquesa per habitant similar al del País Valencià tenen superàvit fiscal amb l'estat espanyol.

En el cas de Madrid, l'informe puntualitza que els resultats poden ser sobrevalorats, atesa la "dificultat per efectuar les imputacions territorials d'algunes de les partides emprades per calcular les balances fiscals dels territoris de l'estat". En l'altre extrem de la balança hi ha set comunitats autònomes amb un superàvit fiscal en percentatge del seu PIB superior al 10%: Extremadura, Astúries, Canàries, Castella i Lleó, Andalusia, Galícia i Castella - la Manxa. S'hi destaquen de manera especial els casos d'Extre-

Evolució de les balances fiscals

En milions d'euros

Font: Fundació Josep Iria

madura, amb un superàvit fiscal del 20,0%, i Astúries, que s'enfila fins al 16,1% del PIB regional. El catedràtic d'economia aplicada de la UPF Guillem López Casanovas adverteix que "la situació relativa de Catalunya pel que fa al capital humà, el capital públic –infraestructures– i el capital social –cohesió comunitària davant el fenomen de la immigració–, reptes clau per al futur del país, és d'una gran precarietat".

Dades oficials o pactades? Mentrestant, poques setmanes abans de les eleccions espanyoles, el ministre d'Economia espanyol, Pedro Solbes, es comprometia a crear un equip de

treball per publicar les balances fiscals. No fixa terminis, però sí que deixa clar que els resultats d'aquest hipotètic càlcul no tindran cap valor per al seu executiu, si repeteix a la Moncloa, a l'hora de negociar el finançament per a Catalunya. En cas que finalment es complís la promesa, potser llançada per picar l'ullet a ERC i CiU, que posen entre les condicions d'un hipotètic pacte l'endemà del 9-M la publicació de les balances fiscals, caldria veure amb quins criteris es faria el càlcul. Ningú no sap encara si s'encarregaria la feina a un organisme oficial del govern espanyol o bé a estudiosos del món universitari. En aquest cas, els acadèmics hi accedirien per concurs o es valorarien alguns altres aspectes com ara la proximitat als interessos que avui comparteixen PP i PSOE pel que fa a les balances fiscals? Alguns experts catalans que s'han mostrat més

actius en la reivindicació de la publicació de les balances apunten que si no tenen el segell de garantia de l'estat es corre el risc que les dades es maquillin per no posar tant en evidència que el sistema solidari de recaptació de l'estat és, per a alguns territoris, profundament insolidari. En cas que el Ministeri d'Economia decidís de cedir aquesta responsabilitat democràtica a institucions no oficials, els experts adverteixen que la publicació de balances fiscals per part d'universitats, institucions econòmiques, governs autonòmics o fundacions s'ha de considerar només com una aproximació.

Gemma Aguilera

Breus

El TGV arriba a Barcelona com a elna electorallista

Havia d'arribar a Barcelona el 2004 sota mandat del PP, nou anys després d'haver-ne posat la primera pedra. Finalment, hi arribarà el 20 de febrer, un dia abans de començar la campanya electoral, portat per la ministra que més ha menyspreat Catalunya, Magdalena Álvarez. La ministra va aterrar a Barcelona la setmana passada i es va limitar a demanar disculpes pel retard i les molèsties causades per les obres, entenen per molèsties les contínues avaries a la xarxa de rodalia i un esvoranc al Gornal que va obligar a tallar fins i tot el trànsit dels Ferrocarrils de la

L'alta velocitat acumula gairebé quatre anys de retard i una forta polèmica pel seu traçat.

Generalitat durant 100 dies. Com ja és habitual, Álvarez va tenir una actitud de menyspreu cap als periodistes i impedir els enregistraments i les preguntes a la conferència de premsa que va oferir.

Brussel·les obligarà a abaixar el preu de l'SMS internacional

La UE abaixarà les tarifes dels SMS i d'internet si no ho fan voluntàriament les operadores de telefonia mòbil abans de l'1 de juliol del 2008. Brussel·les vol posar fi als abusos que practiquen algunes companyies quan el client surt a l'estranger, en què cobren tarifes mínimes de 45 cèntims per SMS i més d'un euro per la connexió a internet. Els operadors han respost al congrés mundial de telefonia mòbil, a Barcelona, i han recordat que el mercat l'ha de regular la competència i no pas la política, i que de cap manera no es pot posar al mateix sac la telefonia de veu i internet.